

DELO

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA SVOBODNEGA TRŽAŠKEGA OZEMLJA

Obnovljena izdaja leto III. šte. 108

TRST SOBOTA, 13. JANUARJA 1951

Cena 15 lir

Tržačani!

Naše Ozemlje ne sme postati bojišče atlantskih vojnih sil.
Združimo se vsi ter zahtevajmo, naj bo Trst proglašen za odprto mesto!

Kongres Komunistične partije STO je preložen na 10.-11. februarja

Predkongresna diskusija podaljšana do 4. februarja - Na kongres bodo prišle delegacije drugih partij - Do 21. januarja je treba izvesti vpis članov in volitve delegatov za kongres

Na prošnjo nekaterih bratskih partij, ki želijo poslati svoje delegacije na naš III. redni kongres, je izvršni komite Komunistične partije STO sklenil sklicati kongres za dva tedna kasneje. Tako bo III. kongres v dnevi 10.-11. februarja 1951. Predkongresna diskusija se podaljšuje tako do 4. februarja. Volitve delegatov na kongres KP STO se bodo izvedle do predloženega roka to je do 21. januarja, prav tako pa tudi volitve sekcijjskih komitejev.

Svoje pozdrave za III. kongres naše Partije so že poslali Centralni komiteji KP Kitajske, Francije, Belgije, Velike Britanije in Finske. Avstrijska KP je zagotovila da bo poslala dva člana svojega Centralnega komiteja kot delegata na kongres naše Partije.

Izvršni komite poziva vse tovaršne, da dovršijo vpis članstva do 21. januarja ter da izvedejo volitve vodilnih organov sekcij ter onih celic, ki tega doslej še niso izvedle.

Poleg tega poziva izvršni komite vse članke, da se udeležijo se se večje vne predkongresne diskusije bodisi ustne bodisi pisne ter da kar najbolj popularizirajo III. kongres naše Partije med množicami.

Tretji kongres Komunistične partije

DNEVNI RED:
1. Izvolitev predsedstva.
2. Izvolitev delovnih komisij (za overovitev mandatov, volivna, politična, organizacijska, sindikalna in komisija za množično delo).

3. Delo in naloge Partije v borbi za mir, blagostanje in svobodo (Vittorio Vidali, generalni sekretar Komunistične partije STO) in diskusija.

4. Borba proti titofašizmu (Karel Siskovic-Mitko).

5. Poročilo Centralne kontrolne komisije (Leopoldo Gasparini).

6. Zaključki in odobritev resolucij.

7. Izvolitev Centralnega komiteja Komunistične partije STO.

IZVRŠNI KOMITE KOMUNISTIČNE PARTIJE STO.

Italijanski demokrati proti oboroževanju

RIM — V italijanskem senatu je v teku ostra diskusija o znanju politiki Degasperijevе vlade. Stevilni senatorji so nastopili proti hlapčevski politiki znanega ministra Stora.

Med drugim je komunistični senator Scocimaro v imenu svoje skupine predložil resolucijo, v kateri opisuje težke položaje, v katerem se nahaja Italija po krivdi svoje vlade. Na to predlaga, naj vlada posreduje za mirno ureditev korejskega spora ter naj prizna Maocevino vladu. Dalje zahteva njeno podporo za združitev Nemčije ter proti nje in oborožitvi. Poziva tudi, naj Italija ne sodeluje s svojimi vojniki v atlantski armadi, zaradi česar bi se slabo gospodarsko stanje države še poslabšalo. Končno predlaga, naj se vse države, ki kljub prošnji niso bile sprejele v OZN, sestanejo na posvetovalno, kako doseči ta sprejem.

Izvršni komite CGIL je poslal vodstvom obeh ostalih sindikalnih organizacij pismo, s katerim ju vabi na skupno akcijo za doseganje razorožitve in utrditve miru.

Mac Arthur ustvarja novo japonsko vojsko

TOKIO — Japonski pravosodni minister je priznal, da so ameriške okupacijske oblasti že prišle s ponovno oborožitvijo Japonske. Pred časom so bile sestavljene policijske rezerve, katere so Američani že uporabljali na Koreji. Te policijske rezerve nameravajo ameriški okupatorji še precej pomnožiti, jih oborožiti s najmodnejšim orožjem in jih uporabiti za svoje napadalne ekspedicije v Koreji in drugod po svetu, kakor se je izrazil imenovani japonski minister.

Ker pa je Mac Arthurju pri ponovni oborožitvi Japonske Komunistična partija največja ovira, dela na tem, da bi jo razpustil. Te dni je neki funkcionar povedal, da se proučuje načrt, da bi postavili izven zakona Komunistično partijo.

Sestanek poveljnikov Sredozemskega pakta

ATENE — Na otoku Malti je za konec tega meseca sklicana konferenca vojaških funkcionarjev sredozemskih držav. Te konference se bodo udeležili vsi angleški poveljniki Vzhodnega Sredozemlja, Bliznogi Vzhodnega Sredozemlja, ameriški poveljniki in funkcionarji ter vojaški predstavniki sredozemskih držav, zlasti Italije, Grčije, Turčije, Jugoslavije in morda tudi drugih. Razpravljali bodo verjetno o nalogah teh držav v Sredozemlju v zvezi z obveznostmi atlantskega pakta.

NEURNBURG — Novonacistična in klerikalna stranka sta pred zaporom v Landsbergu uprizorili demonstracije z zahtevo, naj pomlote 27 na smrt obsojenih nacističnih vojaških zločincev. Proti temu je nastopila večja skupina Židov in drugega prebivalstva, dokler ni intervenirala policija. Arretiran ni bil niti en nacist, pač pa več Židov.

»Za trajen mir« prepovedan v Franciji

PARIZ — Notranji minister Moch je prepovedal nadaljnji prihod glasila I.U. »Za trajen mir« v Francijo.

Volitve v ZSSR za Vrhovni sovjet

MOSKVA — Volitve v Vrhovni sovjet bodo 18. januarja. Delavci električne industrije so izbrali za svojega kandidata tov. Stalina v priznanje velikih zaslug, ki jih ima tov. Stalin za razvoj elektrifikacije v ZSSR. Volivna propaganda se vodi v znamenju borbe za mir.

PRAGA — V Novem Sadu je sočasno obšlo skupino Madžarov, obtoženih diverzantskega delovanja. Oboje so bili od 2 do 12 let pristilnega dela. V Nisu pa se je začel drug proces proti skupini Bolgarov. Pripravljajo pa se še drugi provokatorski procesi, napertjeni proti sedmim ljudskim demokratom.

OSLO — Predstavniki petih najvišjih norveških političnih strank so izdali ta teden poziv za ohranitev miru ter pozvali vse državljanke, naj ga podpišejo. Kot prvi je podpisal ta poziv ministrski predsednik Gerhardsen.

«Podkralj» za Evropo Eisenhower zbira vojake po deželah atlantskega pakta

Ljudstvo Zahodne Evrope se upira načrtom ameriških netilcev vojne

Nad 10 milijard novih davkov bodo morali plačati Američani za stroške oborožitve - Po Eisenhowerjevi vrnitvi bo Trumanova vlada poslala svoje čete v Evropo - Tudi ameriško javno mnenje proti vojnim pustolovščinam - Dulles pripravlja mirovno pogodbo z Japonsko

Vedno novi dogodki potrjujejo, da ameriški vojni hujskači kljub tekmim porazom v Koreji ne mislijo opustiti misli na novo vojno. Pri netilcih vojne gre danes samo za vprašanje, kje bi bilo bojne začeti z napadom. Pri tem si seveda zaradi notranjih nasprotij ki vladajo v imperialističnem laboru, posamezne države a tudi različne vojnouhujske struje v isti drži niso vedno edine.

To nam dokazuje med drugim tudi oster nastop republikanskega senatorja Tafta, ki je imel v petek govor v senatu ob priliki razprave o zunanji politiki ZDA. Vse njegov govor je bil ena sama velika obtožba Trumanove zunanje politike. Med drugim je Taft očital ameriškomu predsedniku, da je vsilil Organizacijo združenih narodov sklope za protikolonizacijo v Koreji. Odgovoril je na to pado predvsem na ZDA. Prav tako pa je vladajoča stranka protikolonizacijo proti ameriškomu parlamentu, katerega ni vprašala niti za svet, še manj za odobrenje.

Dalje je voditelj republikanske stranke očital Trumanu, da so protipostavne tudi obveze ki jih je vladajoča ZDA sprejela z Atlantskim paktom; kajti predsednik po ameriški ustavi nima pravice dogovarjati se glede pošiljanja ameriških čet v Evropo, da bi se bojevale ob strani atlantskih držav proti Sovjetski zvezi. Končno je izrazil tudi prepričanje, da bi bile ameriške divizije v Evropi v primeru vojnega spopada uničene, ker bi jim bil onemogočen umik.

Prav tako kot bivši predsednik Hoover je tudi Taft zahteval, da naj Združene države ustvarjajo silovito zračno brodogradnjo in veliko vojnoro mornarico, katerih pomoč bi mogli Američani nuditi onim državam, ki bi prošle, da se ubranijo komunističnega napada.

V ameriskem javnem mnenju se zelo širi zahteva, naj Trumanova vlada odlopi svoje čete s Koreje. Stevilna pisma prihajajo poslancem in senatorjem v katerih zahtevajo, naj se vrnejo njihovi kdedci domov.

Novo stopnjo v ameriških vojnih pripravah pomenja Trumanov govor, ki ga je imel v kongresu ZDA v ponedeljek. V tem govoru se je skušal Truman oprati pred javnim mnenjem, ki ga — kot je razvidno iz Taftovih obtožb — tudi že v Ameriki sami smatra za vojnega hujskača. V ta namen je zvrčal vso krivdo na Sovjetsko zvezo, čes da ima napadalne namene, on pa da samo brani zahodno civilizacijo.

Po tem uvodu je obrazložil v svoji spomenici vladni načrt za ojačanje oborožitve in pospeševanje vojnih priprav sploh. Povedal je, da bo od državne proračuna v znesku 75 milijard dolarjev odpadlo približno tri četrtine za vojne potrebe. Tako je najavil, da je treba ameriško industrijo usposobiti, da

ri senatorju Taftu ter poudaril, da ima vlada po ustavi pravico, da pošlje ameriške čete v katero koli deželo. Dalje je rekel, da bodo ZDA poslale v Evropo svoje čete šele po Eisenhowerjevi vrnitvi, ko bo vedeli, koliko čet je potrebnih. Istega dne je predsednik ZDA imenoval Fosterja Dullesa kot voditelja posebne diplomatske misije, ki ima nalogo, da pripravi mirovno pogodbo z Japonsko.

V nedeljo je prišel v Pariz novo imenovani vrhovni poveljnik združenih armad Atlantskega pakta Dwight Eisenhower. Ta vzorni pristast totalne vojne je prišel v Evropo, da osebno pregleda, kakšno je pravo stanje njegove atlantske garnizije. Vse teden že hodi po zahodno evropskih prestolnicah ter se razgovarja s civilnimi in vojaškimi oblastmi in funkcionarji, katerim daje tudi potrebna navodila za pospeševanje oborožitve in ustanavljanje novih divizij. Poleg Francije je obiskal doslej še Holandsko, Belgijo in Dansko. Danes pa namerava odleteti v London, kjer bo imel prve dni prihodnjega tedna daljše

razgovore z Attleejem, Bevinom, z glavnimi predstavniki britanskih oboroženih sil ter z raznimi ameriški funkcionarji, med njimi z veleposlanikom ZDA v Londonu. Po vseh državah zahodne Evrope je povzročil obisk vrhovnega poveljnika atlantske armade velik odpor. V Parizu, v Bruslju in drugih mestih je bilo mnogo napisov, s katerimi ljudstvo protestira proti vojni ter poziva Eisenhowerja, naj se vrne v Ameriko. V znak protesta so delavci v pariski pokrajini ter v prestolnici sami izvedli v tork generalno stavko. Poleg industrijskih delavcev je stavkalo tudi veliko število železničarjev, uradniki večine občin v pokrajini ter razne druge kategorije.

Iz Eisenhowerjevega spremstva se je izvedelo, da je atlantskega vrhovnega poveljnika zelo prizadelo sovražno razpoloženje v teh državah, kakor tudi velike gospodarske težave istih. Mnogi opazovalci smatrajo, da se je Eisenhower že odločil za taktiko vojne, ki jo pripravljajo. Predvsem skuša na svojem obisku po Evropi zbrati v vseh

državah čim večje število vojakov, predvsem še nemških. Ko pa bi enkrat sprožil vojno, pa bi se rajši z vso atlantsko armado umaknili v svoje baze v Angliji in Afriki, od koder bi začeli atomske ofenzive proti Sovjetski zvezi ter ostalim evropskim državam, ki jih mislijo osvoboditi.

V petek so se začeli med zastopniki ZDA in Zahodne Nemčije razgovori o ponovni oborožitvi Nemčije ter o obnovitvi nemške vojske. Glavni poveljniki kade bi bili bivši hitlerjev generali in višji oficirji. Vrhovni poveljnik naj bi po tem dogovoru postal nacistični general Speidel, za šefa generalnega štaba pa naj bi bil imenovan general Heusinger; nadalje bo imenovali še drugih 15 nacističnih generalov.

Zelo značilen je članek ameriške revije Newsweek, ki odkriva, da je bil med ZDA in Anglijo tajen dogovor, da se bosta upri sovjetski zahtevi po umiku okupacijskih čet iz Nemčije ter da bosta nadaljevali z oboroževanjem Nemčije ter tako povzročili uspeh konference štirih

Vsi gospodarski napori beograjske vlade so namenjeni pospešenim vojnim pripravam

Titofašisti izvajajo proti Albaniji prave vojne akcije ob podpori Grčije in Italije

Tito pošilja konservirano kri jugoslovanskih delavcev za ameriške napadalce na Korejo - Ojačane provokacije tudi na bolgarski meji - Trumanovi odposlanci nakupujejo v Jugoslaviji strateške surovine ter nadzirajo gradnjo vojaških cest in vojnih objektov

Iz dneva v dan so bolj razvidni napadali nameni od ameriških imperialistov ostalih vlad v Beogradu, Atenah in Rimu. Dogodki zadnjih tednov ponovno potrjujejo, da obstaja med temi tremi vladami tajen odgovor, da izvedejo na Balkanu vojni spopad, predvsem pa da čim prej zasedejo Albanijo.

Tako so prejšnji teden jugoslovanske patrulje izvedle pravo vojno akcijo na širokem predelu albanske meje. Več ur so obstreljevali albanske obmejne postojanke. Iz strojnici, pušk in brzostrelk so izstrelili na albansko ozemlje okrog 600 krogel. Istočasno pa so italijanska in grška letala letela preko albanskega ozemlja. Letala so letela po več kilometrov v notranjost Albanije. Pod zaščito teh letal so tudi grške obmejne struze začele obstreljevati albanske obmejne postojanke in struze.

Stiri dni kasneje je jugoslovanski motorni čoln na Ohridskem jezeru skušal iskrcati večje število jugoslovanskih diverzantov in saboteurjev. Da bi jim ta akcija uspela, so jo titofašisti izvedli ponoči; poleg tega pa so ojačili posadko motornega čolna z nekaj desetimi vojniki. Cim so se približali albanskemu bregu jezera, so jih albanske obržne struze zagledale ter jih prisilile k umiku. Iz jugoslovanskega motornega čolna so odprli močan strelni ogenj ter pri tem ubili enega albanskega vojaka.

Zunanje ministrstvo v Tirani je vložilo ostro protestno noto pri jugoslovanski vladi, v kateri je poleg navedenih dveh zločinških napadov navedlo še sedem drugih kršitev albanske nedotakljivosti, ki so jih zagrešila jugoslovanska letala. Poleg tega je albanska vlada protestirala s posebno noto pri generalnem tajniku OZN Trygve Lyngu. Podoben protest je poslala tudi Italiji, kjer zahteva, da takoj preneha z nadaljnjimi kršitvami.

Tudi na bolgarski meji se vedno bolj stopnjuje obmejne provokacije. Tako so jugoslovanski granicari prekoračili mejo, ugrabili na bolgarskem ozemlju dva civilista ter ju zveliki na jugoslovansko stran. Tu so ju odložili, da bi tako dokazali, da Bolgari delajo obmejne incidente.

Po nalogu Titove vlade in gospodarskega sveta se vse jugoslovansko gospodarstvo preusmerja na vojni tir. Ustanovljena je proizvodnja vseh industrijskih proizvodov, ki niso koristni temu namenu ali sicer niso nepogrešljivi. Z vsa naglico pa se širijo obrati, ki proizvajajo orožje, vojno opremo ter surovine, potrebne za pripravo vojakov. Istočasno se s pospešenim tempom dograjujejo strateške ceste in železnice po vsej državi. Tako je prišel v Jugoslavijo celo tajnik, gospodarske komisije OZN G. Myrdal ki se je sestel s Titom, Kardeljem, Kidričem in drugimi. Najbolj ga je zanimalo vprašanje stanja jugoslovanskih cest, da bi jih mogli — kot kaže titovski časopis — vključiti v evropsko zvezo avtomobilskih cest.

Drug visok obisk, ki se zanima za Jugoslavijo, je ameriška vojska mislija pod poveljstvom generala Th. Wilsona. Ta komisija je prišla po nalogu Trumanove vlade nakupovat v Jugoslavijo strateške surovine predvsem baker, krom, živo srebro, svinec in druge, ki jih v velikih količinah potrebuje ameriška industrija orožja. Z dostoj je Jugoslavija prodajala v Ameriko, toda vedno posnemnim inkrantom, velike količine teh surovin, ki pa se že vlad ZDA vse prenehske. Sklenjen je bil zato med Titovo vlado in ameriško mislijo dogovor, po katerem se Jugoslavija obvezuje, da bo dobavljala po dogovorjenem načrtu še mnogo večje količine strateških kovin. Ta general pa je ob enem zanimal tudi za druge stvari, ki se tičejo jugoslovanskih vojnih priprav. Predvsem se je razgovarjal s titovskimi predstavniki glede graditve

in izpopolnitve strateške avtostrade, ki iz Trsta preko Ljubljane, Zagreba, Beograda, Skopja do Soluna in ki je najpomembnejša za ameriške vojne dobave Jugoslaviji ter za hiter prevoz atlantskih čet k pomoč fašističnemu diktatorju. Dalje je pregledal tudi stanje oborožitve in vojnih priprav ter razpravljal o konkretnem nadaljnjem sodelovanju na vojaškem polju med Titom, monarhfašisti in De Gasperijevo vlado. Verjetno bo ista mislija obiskala tudi Atene in Rim.

V očitnem provokatorskem namenu je dal izdajalec Tito ameriskemu diplomatu Korryju več pomembnih izjav. Glede vojaških sil Madžarske, Bolgarije in Romunije, ki po njegovem štejejo 660.000 mož, je izjavil, da imajo »razprostrto protijugoslovansko nalogo«. Kljub temu pa se jim Titova vojska z lahkoto upre, in če treba, še mnogo večji armadi. Precej v zadregi je bil glede poročil, da se je jugoslovanski poslanik v Atenah razgovarjal z grško vlado o medsebojni pomoči pri vojaški obrambi. Dopisniku je odgovoril, da ne ve če je poslanik govoril o medsebojni obrambi; dodal je, da gre predvsem za »utrditveni« dobrih odnosov z Grčijo za ohranitev miru na Balkanu. Priznal je veliko strateško važnost nove železnice Beograd - Solun.

V svoji brezpozorni pokorščini ameriškim vojnim hujskačem, so titovski zločinci zagrešili nov zločin nad jugoslovanskim ljudstvom. Z veliko škopisno in ustno propagando so silili izcrpano jugoslovansko delavce, da bi darovali svojo kri, ki da jo rabijo za transfuzijo tekmim bolnikom. Kljub temu da so se ljudje v precejšnjem številu odzvali temu pozivu, pa vendar ni bilo nikdar dovolj krvi. Sedaj se je končno izvedelo, da so to kri s posebnim postopkom konservirali ter jo pošiljali v Ameriko. Od tude pa je šla kri jugoslovanskih delavcev na korejske bojišče, kjer so jo uporabljali za transfuzijo vojakom ameriške napadne ekspedicije. Cim so jugoslovani zvedeli, kam je namenjena njihova kri, so začeli bojkotirati to velikodušno akcijo.

Velik odpor je med jugoslovanskim

General Eisenhower namerava priti tudi v Trst?

Strnimo se vsi ter prepričimo, da naše Ozemlje ne postane del »alpske bojne črte«. - Nujno zborovanje vseh odborov miru mesta in podeželja

V četrtke zvečer se je sestel izvršni odbor tržaškega gibanja za mir na nujno zasedanje, da bi premetil težak mednarodni položaj spričo blazne oboroževalne tekme atlantskih držav. Tajnik odbora Angel Franza je v svojem poročilu poudaril, da novi ukrepi ameriške vlade vedno jasneje potrjujejo, ki je zastavila kot cilj ponovno oborožitve, kar kaže njene napadalne namene.

Za tem je tajnik odbora predlagal celo vrsto sklepov in ukrepov, katere bi moralo tržaško gibanje za mir izvesti v svoji borbi proti vojni. Posebno je še treba nastopiti proti poskusu, da bi spremenili Trst v stalno vojaško postojanko v atlantski vojni črti, kakor to predvideva »Giornale di Trieste« od torika v svojem članku, ki se zavzema za ustvaritev »Berthoutovega nariša«. Ta načrt predvideva ustvaritev vojne črte na obronkih Alp in obsega kot najjužnejšo točko naše mesto. Na tej črti naj bi atlantske armade vodile nameravano vojno. Posledice za Trst in Ozemlje si moramo kaj lahko predstavljati.

Končno je obvestil odbor tudi, da se vztrajno širijo vesti o nameravanem prihodu Eisenhowerja v Trst. To samo še bolj potrjuje verjetnost, da obstajajo takšni načrti z našim mestom, ali vsaj podrejuje veliko strateško važnost Trsta za anglo-ameriške imperialiste. S tem si je mogoče tudi razlagati, zakaj niso odločili okupacijske čete z našega Ozemlja ter zakaj se polaga tolikšna važnost na Titovo armado v atlantskem bojnem ustroju.

Po obširni in temeljiti diskusiji je izvršni odbor sklenil, da izvede sledeče ukrepe:

1. V zvezi z Eisenhowerjevim obiskom in z izpopolnjevanjem vojaške baze na našem Ozemlju:

a) sklicanje vseh odborov miru

3. Vse te akcije se kajpak morejo izvesti le z ojačenjem in razširitvijo odborov miru, kateri se morajo danes bolj kot kdaj koli smatrati v popolni mobilizaciji proti vojni, katere se približuje z verjetnostjo prihoda generala Eisenhowerja, ki si mora prepričati, da Trst noče vojne, temveč le mir.

Ob zaključku sestanka je odbor odobril besedilo manifesta, v katerem odbor poziva vse prebivalstvo Ozemlja, naj v tem trenutku ojači svojo borbo proti vojni, katere obično priče Eisenhowerjevega obiska v Evropi (in morda tudi v Trstu) bliže kot kdaj koli prej.

Med namešenci titovskih podjetij vlada zadnje dni veliko razburjenje. Delodajalec Tito, ki je imel v naši coni dostojno približno tisoč plačanih namešencev, kolikor šteje članov tukajšnje titofašistične organizacije, je ne glede na bližnji kongres svojih asinikovov v Trstu in na bližajočo obmejno volitve začel z množičnimi odpustki svojih namešencev. Po dosedanjih podatkih gre do odpustitve 500 imen, iz česar se da sodo še nadalje.

Posebno značilno je, da so ti odpusti najstnejšeje prav v titovskem propagandnem aparatu. Tako je Tržaški titovski zavod odpustil v zadnjem času mnogo tiskarjev, med njimi 17 samo iz tiskarne v ulici Montecchi. Isto podjetje je postavilo na ceto tudi štiri urednike in enega korektorja »Primorskega dnevnika«, več odpustov je tudi pri »Ljudskem tedniku«. Poleg tega pa je isto podjetje odpustilo tudi mnogo drugih svojih namešencev, ki so delali v ravnateljstvu podjetja v ulici R. Maana, kakor tudi v upravah posameznih listov. Reduciran je bil celo dosedanj ravnatelj EST-a Zagar; na njegovo mesto pa je prišel neki Oblak,

Babič & Co v likvidaciji?

bivši fašistični tenente in komandanti gozdne milice za tržaško provinco. Tudi v titovski časopisni agenciji ATI so po nedavnih odpustih zopet odstopili več svojih uslužbencev.

Ista usoda je zadela tudi titovske časopise v italijanski »Progresso« je izgubil namestnika glavnega urednika in več urednikov svoje priloge »Trieste Sports. Od »Corriere di Trieste« pa sta odšla še kronika cavaliere Marlinetti ter urednik Valeri.

Podobna slika se nam nudi tudi v ostalih titovskih podjetjih in ustanovah. Pri Javocem UCEU-u so od sedmih namešencev odpustili kar štiri. Dalje se govori tudi o velikih odstopih kreditov, ki so doleži dotokali raznim titovskim kulturnim ustanovam, predvsem prosvetnim krožkom, gledališču, komornemu zboru (ki je po nekih vesteh že prenehal s svojim delovanjem), umetniški razstavi »Scorpio« in t.d. Po vseh iz titovskih krogov bo mnogo umetnikov in drugih kulturnih delavcev ostalo brez službe od

Ameriško brodogradnjo pluje proti Koreji da vkraja poražene čete

Ljudske sile napredujejo na vseh predelih korejske fronte

Vedno večji in hušji porazi, ki jih doživlja Mac Arthurjeva vojska na korejskem bojišču nedvomno slabijo vpljavo na moralno ameriških vojakov in drugih politikov, ki se bavijo s korejskim vprašanjem. Zato je avsemočni ameriški Mikado sklenil, da popozorno onemogoči padebnim liskovnim poročevalcem, da bi še nadalje poročali o položaju na korejski fronti. S posebnim zakonom je odločil, da smejo odšle napredujejo v toku vojne poročila, ki jih izdaja glavni stan ameriške vojske. Ta pa so seveda prikrojena tako, da je iz njih le težko spoznati, kakšen je dejanski položaj na fronti.

Vendar pa nedvomno ni slabo vplivanje na moralno poglavitni vzrok uvedbe posebnih omejitvenih zakonov. Po nekod so mnenja, da je to znak priprav na postritev bojev, zlasti pa znak, da nameravajo tuji napadalci seči po neobčeljenem orožju. V Tokiju so mnenja, da ugenejo uporabiti celo bakteriološko in strupeno orožje.

Meštem pa se na vseh bojišjih nadaljuje z vso neizprosnostjo krvavi ples. Korejska ljudska vojska ter kitajski prostovoljci neprestano bijejo sovražnika. Na srednjem in zapadnem delu bojišča težijo ljudske čete za tem, da bi obkrožile glavni osme ameriške armade. Vedno resnejši pritisk ljudskih sil se opazi na vsej bojni črti, ki poteka v smeri južno od Suwonja proti Wonjuju, kjer nastopajo severnokorejski oddelki zlasti s topništvom in oklopnicami.

Po zadnjih poročilih poteka fronta na črta na zapadnem in srednjem delu bojišča južno od 37.0 vzporodnika preko Ansonga (ki se že osvobodijo), Tanjanga do Cečona. Na vzhodni fronti pa napredujejo ljudske sile vzdolž obale, kjer so že v sredo osvobodile mesto Kangnung. Na tem področju so iste sile ujele večje število ameriških vojakov.

Na področju Wonjuja so v prve dni tega tedna oddelki druge ameriške divizije ter holandski in francoski oddelki poskušali uprizoriti protinapad. Spočetka se jim je sicer po zaslugi vremenskih nepravilnosti srečilo v toliko, da so pridobili nekaj strateških položajev. Toda zaradi hudega pritiska so jih kaj kmalu morali zapustiti ter se podati v pravi beg.

Na področju, kjer se nahajajo enote 24. ameriške divizije so severnokorejski vojaki zajeli nekaj japonskih vojakov, ki so se borili v sklopu ameriških enic. S tem so popolnoma razkrinkane vse trditve Mac. Arthurja, čes da se pri korejskem napadu ne poslužuje japonskih vojakov.

Na vzhodni fronti pa napredujejo ljudske sile vzdolž obale, kjer so že v sredo osvobodile mesto Kangnung. Na tem področju so iste sile ujele večje število ameriških vojakov.

Na področju Wonjuja so v prve dni tega tedna oddelki druge ameriške divizije ter holandski in francoski oddelki poskušali uprizoriti protinapad. Spočetka se jim je sicer po zaslugi vremenskih nepravilnosti srečilo v toliko, da so pridobili nekaj strateških položajev. Toda zaradi hudega pritiska so jih kaj kmalu morali zapustiti ter se podati v pravi beg.

Na področju, kjer se nahajajo enote 24. ameriške divizije so severnokorejski vojaki zajeli nekaj japonskih vojakov, ki so se borili v sklopu ameriških enic. S tem so popolnoma razkrinkane vse trditve Mac. Arthurja, čes da se pri korejskem napadu ne poslužuje japonskih vojakov.

Iz najnovejših poročil s korejskega bojišča povzamemo naslednje: »Udarni oddelki korejske ljudske vojske in kitajskih prostovoljcev so poglani v silon beg enote 2. ameriške divizije, ki so južno od Wonjuja poskušale vzpizoriti nekako protiofenzivo. Skupno z enotami omenjene divizije so se nahajale na tem področju tudi enote holandskih ter francoskih čet, katere so prav za prav krile glavino ameriške vojske. Vse kaže, da je naglo prediranje ljudskih sil proti južno zelo resnega pomena zlasti za 8. ameriško armado, ki se nahaja v osredju Južne Koreje. Tu obstaja nevarnost nove obkrožitve.

Na področju zapadnega bojišča južno od Seula in Suwonja so se skupine kitajskih prostovoljcev spopadle z Američani. Na vzhodnem bojišču pa korakajo severnokorejske čete proti mestoma Samčoku in Učunu, ki se nahajata južno od Kangnunga ob obali Japonskega morja.

Ameriška avlacija neprestano bombardira kraje, ki so bili v zadnjem času osvobodeni. Sicer so vsi večji kraji popolnoma razdejani; saj so jih Američani požgali in razstrelili še predno so se iz njih umaknili. Zato se v zednjem času poslužujejo večinom raznovrstnih eksplozivnih sredstev, katere sipljejo z letal ter tako povzročajo smrt predvsem med civilnim prebivalstvom.

Nenadoma je odplula s Formoze 7. ameriška flota proti Koreji. To je vsekakor znak pripravljenosti za morebitno evakuacijo ameriških čet s Koreje.

PEKING — Kitajske sindikalne, ženske, mladinske in študentske organizacije so poslale skupen protest predsedniku angleške vlade Attleeju zaradi preganjanja kitajskih državljanov v Maleziji. V dveh letih so angleške oblasti deportirale nad 35.000 kitajskih državljanov.

Prihodno soboto, 20. januarja 1951 bosta izšli v »Delu« prilogi

MLADINSKI PRAPOR

in 2. številka pionirske priloge

MLADI ROD

Mladinci zanimajte se za svojo prilogo, kjer bo več zanimivih in poučnih člankov. Ravno tako poskrbite, da pride mladinska priloga, ki bo glasilo slovenske mladine STO do vsakega slovenskega mladca.

Mladinci!

Čitajte, širite in dopisujte v mladinsko prilogo!

PREDKONGRESNA DISKUSIJA

Enotno delovanje in titofašizem

Člen izmed osnovnih problemov vsake sindikalne akcije v tovarni, je združitev vseh delavcev. Opirajoč se na to neovirljivo načelo, je naša prva naloga, da pridemo do sporazuma z notranjo komisijo Delavske zbornice, ker najdemo prav v tem organu DZ večkrat pravcato oviro.

Večkrat moramo zakasnit akcijo ter začet z agitacijo na terenu, da slednji lahko vzbudi notranjo komisijo k akciji. To se dogaja, ker se člani Partije, kot predstava omejujejo le na delo, ki ga vršijo na podlagi prejetih direktiv in ne preudajajo vseh tistih problemov, ki dnevno zanimajo vse delavce. Edino če se bodo vsi ti problemi preučili in razčlenili v celicah, bo obstajala možnost, da usmerimo teren do edinega cilja. Le na ta način bodo sindikalni organizaciji olajšane priprave za enotne agitacije z boljšim uspehom. Prav zaradi tega morajo biti člani Partije najbolj aktivni na sindikalnem polju. Naši aktivisti in člani Partije pa naletijo še na druge težave, ker se morajo boriti proti sektarstvu nekaterih tovarštev, ki so se podzvestno navzeli raznih gesel takozvanih črtnih sindikatov pod vodstvom titovcev. Slednji skušajo na vse načine, zemi sredstvi, kot se je že pripetilo v teku velike februarske stavke, vnesti razdor med delavstvo. Upoštevati je obenem težko, ki nastanejo zaradi nezadostne politične zrelosti gotovih tovarštev in njihove nizke ideološke ravni. V nekaterih primerih se temu pridružuje še močno sektarstvo, ki še bolj zavira partijsko delo. Ti tovaršji nasledajo večsintitovskim geslom.

Kaj smo ukrenili proti tej tolpi poklenih razbijačev? Vse premalo! Omejevali smo se na javna razkrinkanja na nekaterih restankih in v posidnih delavcih. Naša naloga pa je da upoznamo vse delavski element. Jmeriti se moramo na podrobno pomenjevanje od delavca do delavca, kakor tudi na javno razkrinkovanje in na vseh sestankih v posameznih delavcih. Okrog titovcev moramo ustvariti popolno praznino, ter jih dočela izolirati, kot prave okužene. Največji razvoj titovstva v ladjedelnici najdemo v delavnici električnih varilcev, kjer se pa tovaršji borijo proti temu pojavu precej dobro, z redko izjemo nekaterih, manj politično zrelih, ki se približajo onim trem ali štirim titovcem in to v upanju, da jim bo uspelo pritegniti jih ponovno v veliko delavsko družino. Ne tovaršji! Ne smemo izgubljati dragocene časa s temi elementi, kakor tudi ne s kakim drugim iz delavne cvei, ki tvorijo združeno tisto bedno skupnico izdajalcev, katere bomo z uspešnim delom brez nadaljnjega populnoma nevtiralizirali. Njihovo razbijaško delo se ni začelo morda v sedanjem razdobju. Če se ozremo v preteklost, lahko ugotovimo, da so bili prav ti elementi tisti, ki so skušali na vse načine izkoptati prepad med delavci, ki pripadajo obema sindikatoma. Delavci ladjedelnice Sv. Marka imamo pri tem še posebno izkušnje. Naša enotnost postaja iz dneva v dan trdnjša in prav tega se boje ti elementi, ki upajo in računajo na ponovno razcepitv naših vrst. Partija mora budno paziti ter se postaviti med te izdajalce in delavski razred in preprečiti njegovo okužitev po titovskem strupu.

Kot člani Partije pa moramo obenem zastaviti vse sile, da adpravimo vsako še obstoječo sektatv ter da nevtiraliziramo vse lažne in sleparske vesti, ki jih širijo titovci. S tem bomo pripomogli k združitvi vseh delavcev ter s to močeno voljo prisilili na enotnost tudi vrhove sindikalnih organizacij.

V zadnjih mesecih se v naši ladjedelnici razvijali dogodki, ki so pokazali tudi članom DZ našo iskreno voljo po enotnosti. K temu je še pripomoglo protitrazdno mišljenje, ki so ga pokazali nekateri voditelji notranje komisije.

V tem ozračju enotnosti moramo biti člani Partije, kot predstava

vedno v prvih vrstah ter voditi delavski razred v teku predkon-

gresne diskusije in tudi vnašati vprašanje ustroja Partije. Analizirati je treba torej, ali odgovarja organizacijska struktura Partije, povezava vsakega organa od vrha do baze in obratno, razmestitev in uporaba kadrov, metoda vodstva, oblika in vsebina sestankov, razdelitev dela in odgovornosti — sedanjim potrebom hitrega prenosa direktiv in izvedbe partijske linije v množičnih organizacijah, med množicami brez stranke in tistimi, ki so pod vplivom nasprotnikovih organizacij in strank.

Struktura naše Partije temelji na sekcijah in celicah. Sekcija deluje v nekem določenem okolišu. V njen delokrog spadajo vse terenske in tovarniške celice tega okoliša. Vsaka sekcija ima svoj glavni komite, celico pa vodi celični komite.

Ta dva organa imata nalogo, in sicer drugi podrejen prvemu, da vodita politično življenje, izvajata politično linijo Partije in razne resolucije ter sklepe Izvršilnega komiteja, vse to na podlagi obstoječih subjektivnih in objektivnih pogojev kraja in trenutka.

Sekcijski in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

IZBOLJŠATI MORAMO PARTIJSKO DELOVANJE

O ustroju naše partije

Mea raznimi problemi, ki jih je treba razčleniti v teku predkon-

gresne diskusije in tudi vnašati vprašanje ustroja Partije. Analizirati je treba torej, ali odgovarja organizacijska struktura Partije, povezava vsakega organa od vrha do baze in obratno, razmestitev in uporaba kadrov, metoda vodstva, oblika in vsebina sestankov, razdelitev dela in odgovornosti — sedanjim potrebom hitrega prenosa direktiv in izvedbe partijske linije v množičnih organizacijah, med množicami brez stranke in tistimi, ki so pod vplivom nasprotnikovih organizacij in strank.

Struktura naše Partije temelji na sekcijah in celicah. Sekcija deluje v nekem določenem okolišu. V njen delokrog spadajo vse terenske in tovarniške celice tega okoliša. Vsaka sekcija ima svoj glavni komite, celico pa vodi celični komite.

Ta dva organa imata nalogo, in sicer drugi podrejen prvemu, da vodita politično življenje, izvajata politično linijo Partije in razne resolucije ter sklepe Izvršilnega komiteja, vse to na podlagi obstoječih subjektivnih in objektivnih pogojev kraja in trenutka.

Sekcijski in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

rajo imeti stalne sodelavce, s katerimi sestavljajo delovne komisije (kar ve ja posebno za sekcije komiteje). Povezani pa so navzgor z delovnimi komisijami sekcijskih od-

nosno Izvršilnega komiteja, s katerimi sestavljajo obenem načrte splošnega dela, ki izpolnjujejo splošni načrt dela sekcije in celice ter kontrolirajo njihovo izvedbo.

Kaj je dejanska narava splošnega oziroma posebnega dela?

V svojih borbah ne more Partija delovati, ako si ne določi neposrednega in bodočega cilja. Za dosego tega cilja je treba predhodno razmestiti vse sile ter imeti za vsako akcijo jasne perspektive in poznavanje nasprotnika, proti kateremu je začeti borbo. Za sestavo splošnega načrta mora torej vsaka sekcija, celica in vodstvo množičnih organizacij poznati politični položaj svoje delokroga. Za posebne načrte, ki se nanašajo na nek določen problem, pa je treba določiti kraj in kako se bo izvršilo delo, kakor tudi tovaršje, ki jim bo poverjena ta naloga. Stalno je treba kontrolirati razvoj in uspehe ter takoj posredovati.

Sekcijki in celični komiteji so v prvi vrsti organi političnega vodstva istočasno pa tudi delovni organi. Komite nalaga vsakemu svojemu članu osebno odgovornost določenega delokroga dela. Ti odgovorni me-

«Nekje je dežela, kjer vlada svoboda,

kjer srečen je kmečki in delavski rod...»

ELIO GIACOMINI

IZMEČKI ČLOVEŠKE DRUŽBE

imajo vso oblast nad obsojenci

V taborišču v Stari Gradiški je tudi general JA z vsem svojim štabom, bivši poveljnik Udbe na Reki in drugi - Zverinsko pretepanje in zasramovanje doslednih internacionalističnih borcev

Za vsakega pripornika je bila v sobi posebna tabela o ceni, iz katere je bilo mogoče razbrati politični in kulturni razvoj, obnašanje itd.

M. in V. sta bila nameščena v sobi št. 18, kjer je bilo približno sto pripornikov; od teh je bilo 20 Italijanov, celotna delavcev iz Furlanije, ki so leta 1947 odšli v Jugoslavijo na prostovoljno delo. Potem ko jima je bilo dodeljeno ležišče, so ju obkolili skupi vsi italijanski obsojenci. Ne ateri od njih so na ukazovane način silili nova dožveca, naj takoj postelja na notranje ministrstvo v Beograd vlogo, v kateri naj bi bila tudi prošnja, da bi smela po dostuženi kazni ostati še v Jugoslaviji na delu. Najbolj so prišli na njanju neki Petronio Libero iz Trizica, Franti Giuseppe iz Ronk, Fabro Angelo iz Turjaka in v manjši meri tudi A. S. Sele kasneje sva udeležila, da so bili ti štirje pobudniki vsega, kar se je dogajalo v sobi št. 18. Bili so politično pokvarjeni, navedeni ljudje, zmnoži vsakega dejanja. Zmerjali in pretepli so tovaršje v svoji prepotenci in podlosti, ka or na primer Franti, ki je — kot bomo videli

kasneje — poskusil napraviti samomor.

Italijanske zapornike moremo razvrstiti v dve skupini. Prva je Petroniojeva skupina, o kateri smo že zgoraj govorili. V drugo bi mogli uvrstiti one, ki so se zaradi šibkosti značaja prilagodili svojemu okolju ter a tivo sodelovali pri raznih pobudah: pisali v stenčes, urejali list »Veritas« in podobno. V tretjo skupino pa spadajo vsi ostali tovaršji, ki so ostali kljub težki usodi dosledni in značajni.

V drugem oddelku taborišča je bilo uveloti 23 sob, v katerih so bili izključno le politični priporniki.

Poleg dvajsetih Italijanov je bilo v sobi št. 18 še 80 Jugoslovanov. Med njimi je bil neki bliski ruski carski podpol ovnik R. Ta je bil primarij vojaške bolnišnice v Sarajevu in je bil aretiran pod obtožbo, da je izročil sovjetskemu poslanstvu neke listine, kar pa je on odločno zanikal. Tu je bil dalje tudi neki D., ki je bil prej polovelnik Udbe na Reki.

V sobi št. 17 je bil general jugoslovanske vojske neki D. B. (očividec M. ne ve, da li je to ime točno) in drugi oficirji, o katerih so govorili v taborišču, da so bili člani generalnega štaba imenovanega generala. Priporniki so se vedeli povedati, da so vsi oficirji te skupine z generalom vred sturali v Sovjetski zvezi. Tudi aretirani so bili obenem ter junija 1949, pripravljeni v Stari Gradiško. Cim so prišli v taborišče, so jih do krvi pretepli ter dali v »ajzino«, to je obesili so jim tablico z napisom »izdajalec«. Najprej so jih surovo pretepli v sobi št. 18, kamor so bili dodeljeni, nato pa so jih peljali na vse ostale sobah.

Vse tudi najbolj bojeve pripornike so prisilili, da so jih pretepli ter jim pljuvali v obraz. Od generala in oficirjev so zahtevali, da na glas čitajo napise, ki so jih nosili obešene na hrbtnih »kiaz sam špijona, »kiaz sam o svobodi Sovjetske zveze, »kiaz sam. Informatorstva, »kiaz sam svojo državo.

Od silovitega pretepanja in brcanja je bil general ves iznakažen, obraz mu je bil popolnoma pokrit s podplutbami.

Politikni komisarji in sobni starešine so prejemale navodila od taboriščne uprave po oficirju, ki je bil ne posredno odgovoren za disciplino in spoštovanje pravilnika sobe, o kateri pa ni ustopil nikoli. Vzdrževal je stilsamo s komisarjem in s sobnim starešinom. Od časa do časa so se sestali vsi komisarji in sobne starešine ne posvetovalje, kjer so razpravljali stanju v posameznih sobah ter sklepali o »potrebni« ukrepih.

Največja politična avtoriteta v vsaki sobi je bil pripornik, nazvan političen komisar. Imel je pravico napraviti vse, kar se mu je ljubilo. V sobi št. 18 je bil komisar neki Dalmatince Brinčić. Bil je velik in močan, a si bolji tudi vedno prvi pri pretepanju svojih sopornikov. Njemu stila bila podrejena sobni starešina, poznal pod imenom Pula, ter sobni podstaršina, Roman po imenu. Tudi ta dva sta divjaško pretepla pripornike, kar jima je prisel prav tudi najbolj bedast vzrok.

Politikni komisarji in sobni starešine so prejemale navodila od taboriščne uprave po oficirju, ki je bil ne posredno odgovoren za disciplino in spoštovanje pravilnika sobe, o kateri pa ni ustopil nikoli. Vzdrževal je stilsamo s komisarjem in s sobnim starešinom. Od časa do časa so se sestali vsi komisarji in sobne starešine ne posvetovalje, kjer so razpravljali stanju v posameznih sobah ter sklepali o »potrebni« ukrepih.

Največja politična avtoriteta v vsaki sobi je bil pripornik, nazvan političen komisar. Imel je pravico napraviti vse, kar se mu je ljubilo. V sobi št. 18 je bil komisar neki Dalmatince Brinčić. Bil je velik in močan, a si bolji tudi vedno prvi pri pretepanju svojih sopornikov. Njemu stila bila podrejena sobni starešina, poznal pod imenom Pula, ter sobni podstaršina, Roman po imenu. Tudi ta dva sta divjaško pretepla pripornike, kar jima je prisel prav tudi najbolj bedast vzrok.

Politikni komisarji in sobni starešine so prejemale navodila od taboriščne uprave po oficirju, ki je bil ne posredno odgovoren za disciplino in spoštovanje pravilnika sobe, o kateri pa ni ustopil nikoli. Vzdrževal je stilsamo s komisarjem in s sobnim starešinom. Od časa do časa so se sestali vsi komisarji in sobne starešine ne posvetovalje, kjer so razpravljali stanju v posameznih sobah ter sklepali o »potrebni« ukrepih.

Največja politična avtoriteta v vsaki sobi je bil pripornik, nazvan političen komisar. Imel je pravico napraviti vse, kar se mu je ljubilo. V sobi št. 18 je bil komisar neki Dalmatince Brinčić. Bil je velik in močan, a si bolji tudi vedno prvi pri pretepanju svojih sopornikov. Njemu stila bila podrejena sobni starešina, poznal pod imenom Pula, ter sobni podstaršina, Roman po imenu. Tudi ta dva sta divjaško pretepla pripornike, kar jima je prisel prav tudi najbolj bedast vzrok.

Politikni komisarji in sobni starešine so prejemale navodila od taboriščne uprave po oficirju, ki je bil ne posredno odgovoren za disciplino in spoštovanje pravilnika sobe, o kateri pa ni ustopil nikoli. Vzdrževal je stilsamo s komisarjem in s sobnim starešinom. Od časa do časa so se sestali vsi komisarji in sobne starešine ne posvetovalje, kjer so razpravljali stanju v posameznih sobah ter sklepali o »potrebni« ukrepih.

Največja politična avtoriteta v vsaki sobi je bil pripornik, nazvan političen komisar. Imel je pravico napraviti vse, kar se mu je ljubilo. V sobi št. 18 je bil komisar neki Dalmatince Brinčić. Bil je velik in močan, a si bolji tudi vedno prvi pri

TRIDESET LET SOVETSKEGA FILMA

Nekaj zgodovine o razvoju sovjetske kinematografije - Mladi sovjetski filmski pionirji so se pri ustvarjanju nove kinematografije posluževali velikih tradicij ruske kulture - Sovjetski filmi so realen izraz borbe delavskega razreda in socialistične preobrazbe

Ce hočemo razumeti zgodovino in razvoj sovjetske kinematografije, moramo preučiti tudi zgodovino in razvoj sovjetske države in komunistične ideologije v Sovjetski zvezi. Že od prvih dni svojega nastanka je sovjetski kino užival vso podporo sovjetske države in partije.

Znan je Leninov rek o važnosti kina za kulturni razvoj širokih množic, ki ga je izrekel v pogovoru z Luninčevimi: «O! vseh umetnosti je kinematografija najbolj važna». Tov. Stalin je na XII. in XIII. kongresu Partije govoril o nalogah sovjetske kinematografije in izjavil: «Kino je največje sredstvo za agitacijo množic; naša naloga je prevesti to stvar v naše roke. Treba omeniti, da se ta nova umetnost ni rodila iz ničesar, marveč je komunistično umetnostno veliko rusko kulturno tradicijo. Ideje in ustvarjalne velike moči preteklosti, kot so Puškin, Gogolj, Herzen, Dobroljubov, Černiševski, Tolstoj in Gorki so služile mladim sovjetskim umetnikom pri njihovem umetniškem delovanju. Ne smemo tudi pozabiti, da že v dobi pred revolucijo srečujemo v morju trgovskih in neslanjnih filmov poskuse, da bi se prenesla na platno klasična dela ruske književnosti, kot Puškinovo «Pikovo damo», Tolstojev «Očeta Sergija», «Ano Karenino» in «Vojno in mir».

Na podlagi tega snemanja iz resničnosti so se rodili prvi sovjetski vsebinski filmi. Režiserji so sestavljali razne dokumentarne prizore in dajali tako filmu vsebino. Tako je nastala originalna šola režiserjev dokumentaristov, ki so posvetili vse svoje sile prikazovanju življenja kot je v resnici. V tej prvi fazi so dali sovjetskemu kinematografu svoj velik prispevek stari režiserji preteklosti kot Protazanov in Peristajin, toda zmago nove smeri, ki je bila zavezana sovjetski kinematografski umetnosti, so doleteli mlajši. Sovjetska oblast je dala na razpolago mladim talentom vsa možna sredstva. Bili so to ljudje iz različnejših poklicev. Inženir Eisenstein, zdravnik Room, kemik Pudovkin, vojak in komisar Rdeče armade Emmer. V Ukrajini se je posvetil tej novi umetniški slikar Dovženko, v Georgiji pa kipar Ciaudeli.

Ti mladi ljudje, ki so goreli v navdušenju za nove revolucionarne ideje, so bili prepričani, da je absolutno potrebno popolnoma nadomestiti vse načine izražanja ki so bili podedovani po stari kinematografiji. Zato je lahko tomlačiti tendenco prenapetosti in formalizma, ki označuje sovjetski kino te dobe. Namesto da bi preučevali kako na najbolj realističen način prikazati

Medtem (v letih od 1930 do 1940) se je začela čutili potreba tudi po veselih in glasbenih komedijah ter po komičnih in satirnih filmih. Stalin je v teh letih dejal: «Sedaj se živi boljše in veseljeje». In resnično vidimo, da se v tem času vrstijo na sovjetskem platnu številni veseli filmi, med katerimi so najboljšji oni, ki jih je režiral Gregorij Aleksandrov, in to «Veseli dečki», «Cirkus» in «Volga-Volga», ki so polni optimizma.

V zgodovinskih filmih ne opisujejo sovjetski režiserji zgodovine, temveč razredno borbo in čisto primerjavo določeno zgodovinsko dobo Rusije s sedanjim zgodovinskim položajem Sovjetske zveze. Tako so nastali filmi kot so «Aleksander Nevskij», ki ga je režiral Eisenstein, «Peter I.», Petrova in «Suvorov», Pudovkina. Velike važnosti so tudi filmi vzeti iz klasičnih del ruske književnosti, kot so filmi režiserja M. Donskoja «Detinstvo», «Med ljudmi» in «Moje univerze», vzeti vsi iz istoimenskih del Maksima Gorkga.

S pričetkom velike domovinske vojne, so sovjetski kinematografski umetniki posvetili vse svoje sile službi obrambe domovine. Tedaj se je rodilo veliko število filmov, ki so opisovali junaško borbo Rdeče armade in vsega sovjetskega ljudstva proti nacističnemu okupatorju. Predlogo bi bilo naštevati vse. Naj omenimo le dokumentarne filma «Stalgrada» in «Bitka za Ukrajino» ter filme «Veliki ovinek», «Ona brani domovino», «Mavrica» in «Prisega». Po končani vojni so se postavljale sovjetsemu ljudstvu nove naloge, in sicer naloge miru in obnove. Večji del sovjetske kinematografije je usmerjen v tem smislu. Režiser Aleksandrov izdelal «Srečanje na Elbi» film, ki povečuje prijateljstvo med sovjetskim in ameriškim ljudstvom in ki razkrinkuje spletke sovražnikov miru in vojnihi hujšakcev.

Pomanjkanje prostora nas sili da zaključimo ta bežen pregled sovjetske kinematografije, toda pred zaključkom želimo se zabeležiti napredek, ki ga je sovjetska kinematografska umetnost dosegla v zadnjih letih. Na vseh festivalih ki se jih je udeležila je doživela ogromen uspeh. Sedaj je ta kinematografska umetnost usmerjena v obrambo miru in v graditve komunizma in je zato pred vsemi drugimi na svetu.

Čitajte širite
podpirajte
«DELO»

Na sestanek vseh sektorskih odborov «Otroške božičnice 1950» z dne 5. t.m. je bil podan točen pregled izvršenega dela. Ze iz števil, ki jih bomo navedli v nadaljnjem, lahko razvidimo, da je dosegla tudi ta otroška božičnica zadovoljive uspehe, posebno se ako upoštevamo izredno kritični gospodarski položaj v katerem se nahajajo naše delovno ljudstvo. Kljub našim težavam, vedno večji draginji in nešteti drugim življenjskim potežkočam, ki tajejo široke sloje prebivalstva, je bilo nabranih skoraj dva milijona lir. Pri tem je v pretežni večini prispevala delovna ljudstvo, to je prav tisti sloji, ki so v sedanjih gospodarskih pogojih najbolj prizadeti. To nam dokazuje, da se delovne množice tudi v izredno težkih prilikah zavedajo svojega veličastnega poslanstva soizgradnje in pozitivnosti do sotrpina. Vsako si lahko predstavlja s kakšnimi žrtvami je bila nabrana ta vsota. Pravi razlog tega je uspeh otroške božičnice tem

neuh komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

V denarju je bilo nabranih 1 milijon 926 tisoč in 300 lir. Vrednost oblačil iz blaga in volne ki so jih pripravile poritovne žene same znaša 351 tisoč lir. Mladina je izdala 3.320 komadov različnih igrač, žene pa so sešile razen tega še 880 omadov. Splete so nadalje 667 vol-

nenih komadov in sicer maj, rokanit itd. ter sešile 458 olek, srajč itd. Razdeljenih pa je bilo 6.077 zavojev ter nadaljnjih 377 zavojev v otroški bolnici «Burlo Garofolo», Revnejšim starškom je bilo razdeljenih 12 zavojev. Razdeljevanje se je vršilo na 38 mestih, dočim so na 19 sedežih naših organizacij priridelo istočasno priložnostne pionske predstave.

Brez dvoma je zajej v tej plemeniti pobudi, vse sekcije pravi val pozitivnega tekmoovanja za čim večji uspeh. Naj omenimo le nekatere, kot sekcijo Tomažica, Barriere, Podolje, Roca, ter nadalje Opčine, Pisoni, Križ, Persek, Skedenj, Sv. Ana, Sv. Ivan, Proška, Greta, Padriče, Baroj, Vico, Ospedale Militare, Skoljet, Rinaldi, Dugolin, Kačun, Rojan, ki jim sledijo ostale iz mesta, okolice in podeželja.

Pri tem pa moramo še omeniti, da je prejel takozvani «Natale Triestino» od italijanske vlade kar 5 milijonov lir, 3 milijone je dala na razpolago VU, ki je seveda istočasno popolnoma prezrla našo pobudo. Razen tega so prispevale z izdatnimi vsotami tržske banke, skoro vsa večja podjetja in ustanove. Kljub temu pa je bilo od te strani obdarovanih le približno 8.000 otrok. Pri tem so skoro popolnoma prezrli otroke revnih družin, ki so v posesti ubožne izkaznice občinske podpore ustanove (ECA) in to iz edinega in neopravičljivega razloga, ker so nekatere izkaznice že zapadle. Če upoštevamo izdatna denarja sredstva s katerimi je razpolagal odbor, pridemo pač lahko do logičnega zaključka, da je izrazil svoje človekoljubno poslanstvo dokaj slabo. Število 8.000 obdarovanih otrok ne odgovarja niti zadetka dejanskim potrebam mesta in okolice.

Oselejo si torej podrobneje podatke «Otroške božičnice 1950», ki bi bili sestavljeni na podlagi poročil vseh odborov.

TU PA TAM...

KOČLJIVA ZADEVA — Kakor znano imajo razredni sindikati špijona Bortola Petronija posebno v zadnjem času prepolno roko dela. Ako se ne veste, so končno najavili svoj kantonisti kongres, ki bo kot zglede zadnje dni tega meseca. Seveda če pojde vse po sreči. O tem kongresu namreč pisarje že nekaj mesece in so na ta račun napolnili že kilometre dolge stolpe svoje papirne baze. Prišli 50.000 tiskanih sindikalnih izkaznic so baje že razdelili, ker so se delavci kar trgali za vpis. Naklada jim je torej pošla, toda na deset tisoče delavcev še vedno anestrpaos pričakuje noh izkaznic — vsaj tako namreč zglede po bahavem pisanju poklicnih sindikalistov (ali morebiti sindikalistov?), ki grejejo svoj slugozapadnik del telesa v udobnih uredniških foteljih «Primorskog» zganjarja.

Petroniji sindikalisti so torej tako globoko zaupavali v svoje avspetne priprave za kongres, da so verjetno pozabili, da jih čaka tudi pred vrati nova in za titofašistične sindikaliste posebej soofsejna sindikalna borba. Gre namreč za razredno borbo proti odstopim, ki so jih sprožili — gjej smolot! — prav v titofašističnih organizacijah. V titofašistični podjetji so namreč odpuštili zadnje čase večje število tiskarjev in drugih nameščenec. Precejšen prepih je tudi v uredništvu «Primorskog», kjer so elegantno postavili na cesto kar štiri urednike in enega koordinatorja, pri pornografskem «Ljudskem tedniku» pa je «kroška burja» odpihala dve tipkarki. Ostale pornografičarje «Ljudskega» pa bodo baje v dolednem času epredstali v III. nadstropje. Torej ofenziva proti delovnemu ljudstvu na celi črti.

Kakor znano so bili vsi ti ljudje vpisani v razredne sindikate Bortola Petronija et Co. Če nas spomin ne vara, sedi v odboru «razrednega» sindikata častnikarjev celo... Franc Kaus, odgovorni urednik «Ljudskega tednika». Radovedni smo kako bo sindikalista Franc Kaus branil interese odpuščenih nameščenec in kako se bo postavil po robu navideznemu delodajalcu... Kasu Francu in Branku Babicu, ki igra pri vseh teh pripravah prolo ogledalnika. Tudi Bortola Petroniu bo kot sindikalist v članu odbora «razrednega» sindikata častnikarjev, verjetno zelo nerodno, ko bo moral poslušati proteste in zahteve, ki jih bodo postavili odpušteni uredniki «Primorskog», ker ne verjamemo, da se bodo morda iz arevolucije zarzeli za odpuščanje odpuščenih, posebno neateri «polbojov», ki so jih izbacili kot... obrabljeno kockico.

Sedaj je torej za Petronijeve, razredne sindikate sijajna prilika, da dokazuje svojo arevolucije in «borbenosti» proti delodajalcu Branku Babicu et Co. Saj so vedno in ob vsaki priliki kritični, da se Enotni sindikati ne borijo za delovno ljudstvo, marveč da so povezani z delodajalci. Torej, Bortola Petronio, Giordano Lusa, Franc Kaus et Co., le korajžno v oborbo proti gauljterji Babicu, pokolite vašemu delovnemu ljudstvu iz III. nadstropja svojo sindikalno borbenost in vaše «zmagave» bodo zapisane z zlatimi črkami v knjigo zgodovine!

«BREZ POVEČANIH NAPOROV» — «Primorski dnevniki» z dne 3. 1. 51: «Podatjanje petletnega načrta gospodarske izgradnje do konca leta 1952, bo narodom FLRJ omogočilo, da brez povečanih naporov izkoristi vse naloge. Spominjamo se, da v začetku leta 1949, so titofašistične različne prerokovalci v svojih govorih, da bo petletni načrt izršen v štirih letih kot odgovor na... informbirojske laži. Ko pa so «informbirojske» laži pravile, da petletni načrt ne bo izršen nikoli, dokler bo titofaška klica na oblasti, so se hudili, da jih je bilo lepo videti. Zagotavlja jo, da bomo... videti. Pravili so, da bodo dejstva odgovorila na... kletve, in res, dejstva so... odgovorila na kletve. Danes se je izpolnilo, kar smo mi, «informbirojske» lažnarice prerokovali. Petletni načrt ne bo izpolnjen v petih letih, marveč je že bil podalšan za eno leto. V dolocenem trenutku bo podalšan do trenutka, ko bodo jugoslovanski narod ponovili dejanja iz trga Loreto v Milano. Dejstva, so odgovorila, da mi nismo lažnarci, da govorimo resnico. Lažnarci, kletevniki in razbojniki so se titofašisti. Zgodovina ne plačuje le ob sobotah, plačuje tudi v nedeljah in ponedeljkih in oseh dnevih tedna, dragi pisniki in trobentisti «Primorskog»!

RES LEPO «BLAGOSTANJE» — V eni izmed zadnjih števil svojega glasila nam belčki povejo kaj je tisti velik «človekoljub», ki najbolj skrbi za uspeh, blagostanje in zdrav razvoj mladine. Pod naslovom «mladina in borba proti komunizmu» priobčijo «Demokracija» vesti, da se je začela v Beli hiši konferenca o otrocih in mladini, kjer je seveda govoril tudi Truman. Prisotnih je bilo 5000 delegatov in opazovalcev, ki se, kot trdijo belčki «živijo zanimajo za uspeh, blagostanje in zdrav razvoj mladine». Ze iz snage dejstva, da je na tej konferenci govoril prvi vojni hujšak in odgovoril za umore deset tisočev korejskih otrok, žena, staršev in mladine, si lahko ustvarimo docela jasno sliko, kakšna askrb za blagostanje je prevladovala v ljudih, ki so se zbrali na konferenci prav v tisti hiši, iz katere se prepletajo po vsem svetu niti za sprožitev novih in še večjih grozodejstev nad vsem človeštvom. Sicer ne doimimo, da je bodist za belčke kakor seveda tudi za titofašiste Truman v resnici «človekoljub», ki se zanima za blagostanje mladine. Najboljplavjeje dokaze imamo pri nas v Trstu, kjer je zaradi Trumanovega neposrednega «zanimanja» na tisoče in tisoče mladincev brezposelnih in brez poklica. Drugi še zgornjejši dokaz o «človekoljubnem poslanstvu» Truman ne bo našli niti v tiskanih, niti v njegovih besedah, niti v njegovih dejanjih. O tem «Demokracija» seveda ne bo pisala.

DELO V LADJEDELNIŠTVU IN NA VASI

TEDENSKI SINDIKALNI PREGLED
TUDI TOKRAT JE ZMAGALA
enotnost delovnega ljudstva

Po štiridnevni narobni stavki je bilo 348 odpuščenih delavcev zopet sprejeto na delo - Pri ACEGAT so v teku pogajanja - Nameščenci krajevnih ustanov niso se prejeli predujma

Vztrajna in enotna borba nameščenec obinskega poljedelskega podjetja, se je zaključila preteko soboto z vidnim in neovrjajljivim delavskim uspehom. Po štirih dneh odločne in enotne narobne stavke je VU v soboto zvečer dala v javnost svoj sklep, na podlagi katerega so bili s ponedeljkom ponovno sprejeti na delo vsi delavci in nameščenci odpušteni z 31. decembrom. Čeprav je njihova zaposlitev začasnega značaja, vendar so delavci s svojo enotno borbo vsaj za zimsko dobo odvrgli groženo nevarnost brezposelnosti. V tem času bodo oblasti namreč preučile predloge, ki jih je postavil občinski odbor za povojno rešitev tega pretečnega vprašanja.

Pomemben uspeh 348 delavcev občinskega poljedelskega podjetja, je nedvomno sad delavske enotnosti, strnjnosti ter stalnega prizadevanja in podpore sindikalnih organizacij. K temu je treba še dodati vztrajna prizadevanja komunističnih svetovalecev v občinskem svetu, kjer so dosegli, da se je za rešitev vprašanja zavzel tudi občinski odbor in župan. V tej štiridnevni borbi za borni kosček kruha je zmaga delavske enotnosti. Pravična borba za ogrojeni zaslužek je zela splošno simpatije in solidarnost vsega delovnega ljudstva, ki bi v primeru potrebe, to borbo tudi konkretno podprlo. Ta delavska zmaga pa mora služiti kot nauk in napotnica za bodoče in verjetno še težje borbe delavskega razreda.

4. t. m. je zasedala glavna skupščina ZES, ki je odobrila resolucijo v zvezi s titofašističnimi pripravami za takozvani kongres sindikatov špijona Bortola Petronija. Ta nov titofašistični podli manevar je v resoluciji pravilno označen kot ponoven poskus za razbijanje delavske enotnosti, kar spada v sklop imperialističnih napadov na razredno organizacijo. Prav zaradi tega morajo delavci budno paziti ter zaleteti v te kalli vsak titofašistični razbijalski manevar. Peto kolono beograjske klike je treba obenem odločno razkrinkovati kot hiapca imperialističnih vojnih hujšakov. Pojacea borba proti titofašizmu je častna naloga slehernega delavca, ker je to obenem borba za obrambo sindikalne organizacije, miru in izboljšanje življenjskih pogojev.

Pri ACEGAT se v tem tednu nadaljuje pogajanja za rešitev spornega meznega vprašanja nameščenec.

Vprašanje izplačila predujma 25 tisoč lir nameščencem krajevnih ustanov ni še rešeno. Sklep za izplačilo so sicer že odobrile vse uprave, občina in consko predsedstvo, Manjka le še pristane VU. Verjetno bo prišlo v teku današnjega dne do kakšnega zaključka.

Dr. Longlari je umrl v ponedeljek; zadela ga je srčna kap. Pogreb je bil v torek popoldne. Po greba se je udeležila velika množica prebivalstva ter predstavniki civilnih in vojaških oblasti, župan in občinski svetovaleci, med katerimi so bili tudi svetovaleci komunistične skupine, ki so poklonili svoj vneec.

Po pogrebu je imel v občinskem svetu župan Bartoli žalni nagovor. V imenu komunistične skupine je spregovoril tov. Pogassi. Sledilo so nato krajši priložnostni govori predstavnikov ostalih političnih skupin, nakar je bila javna seja prekinjena.

Po krajšem odmoru pa se je nadaljevala tajna seja.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

svetovalecev v občinskem svetu, kjer so dosegli, da se je za rešitev vprašanja zavzel tudi občinski odbor in župan. V tej štiridnevni borbi za borni kosček kruha je zmaga delavske enotnosti. Pravična borba za ogrojeni zaslužek je zela splošno simpatije in solidarnost vsega delovnega ljudstva, ki bi v primeru potrebe, to borbo tudi konkretno podprlo. Ta delavska zmaga pa mora služiti kot nauk in napotnica za bodoče in verjetno še težje borbe delavskega razreda.

4. t. m. je zasedala glavna skupščina ZES, ki je odobrila resolucijo v zvezi s titofašističnimi pripravami za takozvani kongres sindikatov špijona Bortola Petronija. Ta nov titofašistični podli manevar je v resoluciji pravilno označen kot ponoven poskus za razbijanje delavske enotnosti, kar spada v sklop imperialističnih napadov na razredno organizacijo. Prav zaradi tega morajo delavci budno paziti ter zaleteti v te kalli vsak titofašistični razbijalski manevar. Peto kolono beograjske klike je treba obenem odločno razkrinkovati kot hiapca imperialističnih vojnih hujšakov. Pojacea borba proti titofašizmu je častna naloga slehernega delavca, ker je to obenem borba za obrambo sindikalne organizacije, miru in izboljšanje življenjskih pogojev.

Pri ACEGAT se v tem tednu nadaljuje pogajanja za rešitev spornega meznega vprašanja nameščenec.

Vprašanje izplačila predujma 25 tisoč lir nameščencem krajevnih ustanov ni še rešeno. Sklep za izplačilo so sicer že odobrile vse uprave, občina in consko predsedstvo, Manjka le še pristane VU. Verjetno bo prišlo v teku današnjega dne do kakšnega zaključka.

Dr. Longlari je umrl v ponedeljek; zadela ga je srčna kap. Pogreb je bil v torek popoldne. Po greba se je udeležila velika množica prebivalstva ter predstavniki civilnih in vojaških oblasti, župan in občinski svetovaleci, med katerimi so bili tudi svetovaleci komunistične skupine, ki so poklonili svoj vneec.

Po pogrebu je imel v občinskem svetu župan Bartoli žalni nagovor. V imenu komunistične skupine je spregovoril tov. Pogassi. Sledilo so nato krajši priložnostni govori predstavnikov ostalih političnih skupin, nakar je bila javna seja prekinjena.

Po krajšem odmoru pa se je nadaljevala tajna seja.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Tovarišu Ferdinandu Zidarju, uredniku tržaške strani «Unita», je preteko soboto umrla mati. Ob nenadomestljivi izgubi izreka uredniški kolektiv «Delas» tov. Ferdiju iskreno sožalje.

Še dva dni
za kontrolo
volivnih imenikov

Volivni imeniki so na vpogled občinstvu še danes 13. in v ponedeljek 13. t. m. na anagrafičnem uradu v ul. Diaz 23. III. Uradne ure so naslednje: od 8. do 14. ter od 16. do 20. ure. Vsakdo ima možnost, da lahko kontrolira obenem vpis ostalih družinskih članov, sorodnikov ali znanec, to pa v omejenem številu.

Pazljivo je treba obenem kontrolirati vse osebne podatke v volivnem imeniku (Ime, priimek, očetovstvo, kraj in datum rojstva), ki morajo točno odgovarjati podatkom osebne izkaznice.

Za vsa natančnejša pojasnila glede predložitve razkurzov, naj se pri zadeti obrnejo do Komisije za krajevne ustanove KP STO, ki ima sedež v Domu pristaniških delavcev, III. nadstropje.

Sekcija KP iz Sv. Ivana in demokratska solidarnost izražata iziskrenejše sožalje družini Petrij iz Sv. Ivana ob nenadomestljivi izgubi matere.

V dvorani «Skamperle» pri Sv. Ivani je vsako nedeljo pies in sicer od 16. do 19. ter od 20.30 do 23.30. Svirali orkester «Giordy».

O tem titofašistično
časopisje noče poročati

Dvolastniki iz Gropade in bližnji vasi so povsem upravičeno zelo ogrojeni zaradi stalnih ovir, ki jih delajo litovske obojne straže pri prehodu bloka. Zadržita titofašistična «novotarija», ki povzroča dvolastnikom še posebno škodo je ta, da zapirajo blok že ob 15. uri odpirajo pa ga šele ob 8. uri zjutraj. Na dvolastniških izkaznicah je sicer zapisano, da so bloki odprti od sončnega vzhoda pa do zahoda, tega pa se titovski stražarji očividno ne držijo. Druga zapreka pa je, da se ob sobotah zapirajo bloki že ob 12. uri. Očividno so titofašistični milicijski delci «angleške» sobote, ki pa seveda ne velja za izrpane jugoslovanske delavce.

O nerodnosti, birokraciji in zloumnih ovirah na titofašističnih milicijskih sicer še večkrat pisali, posebno še, ker se to vprašanje ne tiče samo Gropade in sosednjih vasi.

Ali je Palutan res pozabil na «DELO»?

Kot vsako leto, tako je consko predsedstvo tudi letos pridelilo običajni novoletni sprejem, ki je bil prve dni tega meseca v prostorih biše prefekture. Poupabljeni so bili vsi višji predstavniki vojske in civilne oblasti ter druge vidnejše osebnosti, župani posebnih občin ter predstavniki krajevnih tiska.

Ni naš namen, da bi na tem mestu opisovali potek noveletnega sprejema conskega predsednika, pač pa moramo pri tem ugotoviti dve stvari. Prvo dokaj znanično dejstvo je to, da je consko predsedstvo pri razpisovanju povabil popolnoma spregledalo naš list, ki mu ni bilo poslano povabilo. Ne verjetno se nam zdi, da bi pri conskem predsedstvu ne vedeli za obstoj «Delas», ker ga ima prav, Palutan pravo gotovo, skupno z drugimi listi vsako soboto na svoj pisalni mizi. Tudi ne verjamemo, da je šlo v danem primeru za pozabljenost dejanje osebe, ki je imela nalog, da razpošlje povabila.

Drugo dejstvo pa je, da letos niso bili povabljeni občinski odborniki posebnih občin, marveč edino le župani. Lansko leto so bili prisotni vsi občinski odborniki posebnih občin, ki so razen milicijskih in menda enega iz Nabržinih Slovinci in so se kot takl takrat tudi živo razgovarjali med seboj o materinskem jeziku. Seveda, časi se spreminjajo. Prof. Palutana je v tem času De Gasperijske vlade vpisala v seznam italijanskih prefektov, VU pa je izdala znani in za Slovence žaljivi ukaz o dvojezičnosti.

Iz tega pa lahko sklepamo, da bi ni šli širši krogi predstavnikov našega ljudstva docela nezadeli pri takih sprejemih, kjer je treba pač braniti italijanstvo» Trsta.

Občinska seja v Miljah

V sredo zvečer je bil v Miljah redna občinska seja, na kateri je bilo odsotnih večje število svetovalecev. Po običajnih otvoritvenih formalnostih je župan predložil v odobritev sklep občinskega podjetja A. C. N. A. za prodajo parknika «Giampaolo 1», ki ga merodajni organi niso odobrili za nadaljnji prevoz potnikov. Leto 1940 ga je namreč rekvirirala italijanska vojna mornarica v vojne namene, podjetju pa je bil vrnjen šele leta 1945 z znatnimi poskodami. Zadevni sklep so svetovalci odobrili soglasno.

V nadaljevanju se je župan tov. Paccio iznesel pred občinskim svetom primer plemenitega dejanja, ki ga je 11. septembra 1950 izvršil nameščene občinskega pomorskega podjetja tov. Gasperini Mario. S tveganjem lastnega življenja je tov. Gasperini skočil v miljskem pristanišču v vodo in rešil nekega moškega, ki je padel v morje. Občinski svet je enoglasno sklenil, da se tov. Gasperini predlaga za podelitev posebne nagrade. Ob tej priliki so občinski svetovalci izrekli tov. Gasperinju svoje priznanje za junško in plemenito dejanje.

Občinski odbornik tov. Prodan je nato predložil v odobritev službenih pravilnik za občinske nameščene.

Natečaj med dramskimi skupinami

Prosvetno društvo «Slavko Skamperle» iz Sv. Ivana razpisuje nagradni natečaj med dramskimi skupinami prosvetnih društev STO za gledališki prizor. Ocenjevalna komisija bo izbrala med dramskimi skupinami, ki se bodo udeležile natečaja, tri najboljše. Razdeljene bodo tri nagrade in sicer I. v znesku 5.000 lir, II. 3.000 lir in III. 1.000 lir. Vpisovanja se sprejemajo do 20. t. m. Vpisnina za vsako dramsko skupino znaša 1.000 lir. Uporizorene igre morajo imeti socialni značaj. Pri vpisu je treba predložiti tudi I. izvod gledališkega prizora, ki ga nameravajo natečajniki uprizoriti. Predstave se bodo vrstile v drugi polovici meseca februarja in sicer v dvorani P.D. «S. Skamperle».

Podprimo pravično borbo
revnejših slojev prebivalstva

NEDELJSKO ZBOROVANJE V OKVIRU KAMPANJE ZA ZAJEZITEV BEDE IN REVŠČINE

V okviru kampanje za zajezitev bede in revščine, ki jo je sprožila Zveza enotnih sindikatov, se je vršilo v nedeljo zjutraj zborovanje, kjer so podali naši sindikalni predstavniki podroben pregled tragičnega stanja delovnih množic. Tragično stanje preko 50.000 brezposelnih, upokojencev, brezdomcev in družin, ki jim grozi stanovanjski izgon je dejanska obtožba merodajnih oblasti, ki so kot prve poklicane, da se zavzamejo za izboljšanje obupnega položaja. Namen te kampanje pa je obenem, da se ustvari okrog najbolj prizadetih slojev prebivalstva najširša in enotna fronta ljudske solidarnosti, ki bo prišla do še večjega izraza v upravičenih borbah brezposelnih, upokojencev, brezdomcev kakor tudi v borbah zaposlenih delovne sile.

Na nedeljskem zborovanju je tov. Radich obravnaval vprašanje povljanja najemnin, proti kateremu se ES bori o že od oktobra meseca dalje. To borbo so komunistični svetovalci prenesli tudi v občinski svet. Govornik je nakazal potrebo, da se proti temu nečuvnemu ukrepu povzamejo ostreje oblike borbe.

Tudi v pogledu stanovanjskih izgonov je potrebna splošna mobilizacija javnega mnenja, ki naj bo konkreten izraz solidarnosti s prizadetimi 900 družinami. Tov. Radich je v svojem govoru poudaril obenem pomen in važnost zmage, ki so jo izvajevali delavci in nameščenci občinskega poljedelskega podjetja s svojo enotno in vztrajno borbo.

Tov. Zvonko je v svojem govoru nakazal pereče probleme naših kmetov, posebno še z ozirom na postopno razlaševanje zemljišev v Zavljah. Tov. Zbogar-Brocchi pa je poročal o skladu za zimsko pomoč brezposelnim. Šele konec marca bo na razpolago 31 milijonov lir, kar ne zadostuje za kritje nučnih potreb prizadetih. Omeniti je treba, da je dala VU na razpolago le neznatno vsoto 5 milijonov lir. Male podpore bo deležno torej le 4.000 brezposelnih družinskih poglavarjev, ki ne prejemajo dnevne podpore brezposelnosti ter nadaljnih 2.000, ki se prejemajo dnevno podporo.

Na ta način bo ostalo brez vsake pomoči nadaljnih 39 tisoč oseb, kar nikakor ni v čast «zaupnih» upraviteljev tega ozemlja.